

РЕШЕНИЕ

№ 17753

гр. София, 23.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6596** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Производството е образувано по жалба на „Телепоинт“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], р-н „В.“, ж.к „Зона Б- 18“, [улица], ет. 3, представлявано от управителя А. Г. З., чрез процесуален представител адв. С. Г., срещу част от Ревизионен акт /РА/ № СФД23-РД77-170/27.02.2023г., издаден от Е. К. К.- орган, възложил ревизията и Т. М. Р.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА23-РД28-24/26.05.2023 г. на Кмета на Столична община. Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен и необоснован, в частта за определени допълнително задължения общо в размер на 39 345,02 лв., в т.ч. 31 111,54 лв. главница и 8 233, 48 лв. лихва, произтичащи от допълнително начислени задължения за Данък върху недвижими имоти /ДНИ/ и Такса за битови отпадъци (ТБО) за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г. В жалбата и в писмена защита са изложени аргументи за следното:

1. Дружеството е декларирало по реда на чл. 14 от ЗМДТ отчетната стойност на в размер на 6 303 765,94 лв. на придобити от него недвижими имоти чрез вливане на „Болкан Дистрибушън“ ЕООД в „Телепоинт“ ООД, а именно земя и административна сграда на адрес [населено място], ул. „А. Й. № 8, състояща се от 3 корпуса: търговски обект „Инженерен корпус“, търговски обект „Басейн и столова“ и търговски обект „Киносалон“. С коригираща декларация от 08.02.2021 г. е декларирано преустройство на търговски обект „Басейн и столова“ и търговски обект „Киносалон“.

2. Оспорва определените по-високи отчетни стойности от ревизиращите въз основа на счетоводните отразените такива и различни от декларираните по чл.14 ЗМДТ, тъй като не било

съобразено, че по сметка 203 са отразени разходи, които имали характер на „необходим ремонт“. Претендира, че строително-ремонтните дейности, които нямат характер на подобрене, не подлежат на деклариране и не представляват обстоятелство, от значение за определяне на задълженията по ЗМДТ. Била приложена справка за сметка 203 с дейностите, които имат необходим характер към жалбата срещу РА по административен ред, както и ремонтните дейности, свързани с извършено преустройство на посочените два търговски обекта. Излага конкретни твърдения кои дейности имат „необходим характер“ : - по разчистване, демонтаж и подмяна на негодни/повредени дограми, на електроинсталацията и хидроизолацията, полагане на обикновена външна настилка, шпакловка и замазка на стълбища и други подобни, необходими за безопасното и обичайно използване на сградите, нямали характер на подобрене, което увеличавало икономическата изгода на актива над първоначално оценената.

3.Изтъква, че при определяне на отчетната стойност за целите на ЗМДТ значение следва да имат естеството и характера на ремонтните дейности, а не начина на тяхното осчетоводяване. Ремонтите, които целели възстановяване състоянието на даден актив, не представляват подобрене за данъчни цели. В хода на ревизионното производство била представена и пазарна оценка на сградата, изготвена по повод вливането на търговското дружество „Б. Д.“ в „Телепойнт“, в която изрично било отбелязано, че сградата не се ползва и са необходими ремонтни дейности, приложен бил и снимков материал за състоянието ѝ към датата на оценката, видно било състоянието ѝ и невъзможността да бъде ползвана без ремонт.

4.Излага и аргумент, че до датата на придобиване на недвижимите са ползвани под наем от Телепойнт с договор за наем от 28.06-2017г. с Б. Д., по силата на чл.2 от този договор наемателят се е задължил да извърши текущ ремонт, необходим за нормалното функциониране на сградата в рамките на 2 г. от влизане в сила на договора, а направените разходи за ремонта ще бъдат заплащани от наемодателя – чрез прихващане от наемната цена (бартер на услуги по смисъла на ЗДДС). Поради това счита, че направените разходи за ремонт не формирали актив на Телепойнт. Посочва, че стойността на необходимите ремонти по време на наемния договор и след придобиването на имота, били отразени в сметка 203 по счетоводния баланс на Телепойнт, но това не променяло характера на ремонтните дейности.

5.Счита, че след издаването на Разрешението за строеж №14/14.06.2018г. – за преустройство на корпус Киносалон и бизнес-клуб до 15.01.2019г. , когато строежът е въведен в експлоатация, и от 28.08.2018г. когато е издадено Разрешение за строеж № 24/28.08.2018г. за преустройство на корпус Басейн и столова до 09.12.2019г. когато същият строеж е въведен в експлоатация, по отношение на СМР в тези периоди, би могла да се прилага презумпцията, че същите представляват част от извършените преустройства. Всички останали ремонтни дейности извършени в сградата през ревизионния период, следвало да бъдат разгледани в детайли и на собствено основание преценявани дали са подобрене или не.

6.Не е взето предвид и обстоятелството, че в сметка 203 погрешно е включена стойността на ремонтни дейности, касаещи недвижим имот под наем, различен от процесните сгради, а именно – в [населено място], [улица], също описани в справка и приложени доказателства, стойността им следвало да бъде приспадната.

7.Възражава се и по включването в отчетната стойност на процесната сграда и на съоръженията, които не са трайно прикрепени към сградата – за Трафопост ес – 188 890,00лв. с номер 049 в Таблица за 2020г., стр.9 от РД. Касаело се за метален комплексен трансформаторен пост, който представлявал съоръжение и не бил част от сградата.

8.Във връзка с приетите по делото съдебно-технически и съдебно-икономическа експертиза, освен горните принципни съображения, които се поддържат, в писмена защита адв. П. се

позовава на дефиницията по пар.1, т.17 ЗМДГТ за отчетна стойност и претендира, че в конкретния случай стойностите, отразени по сметка 203 за процесните сгради са: сграда корпус високо тяло „Инженерен корпус „ – 2 312 578,54лв.; сграда корпус „Киносалон и бизнес клуб“ – 490 413,77лв. и сграда корпус „Басейн и столова“ – 703 936,73лв., която стойност неправилно била увеличена с разходи, които имали характер на възстановителен ремонт, поради следното:

8.1. Счита за доказано от заключението по съдебно-техническата експертиза твърдението за разграничението на разходите – посочените в отговора на задачи 1 и 3 относно разходите, които имат характер на ремонт, който възстановява състоянието на сградите – по подробно описаните видове СМР.

8.2. Счита за неотносим поставения въпрос по допълнителното заключение на съдебно-техническата експертиза - за това кои от извършените ремонтни дейности по преустройството на сградата, свързани с промяна на нейното предназначение, осчетоводени по сметка 203 „сгради и конструкции“ посочени на стр.13-15 от РА са трайно прикрепени дълготрайни активи към сградния фонд, тъй като вещото лице по техническата експертиза следвало да категоризира ремонтните дейности по счетоводни критерии, а именно дали следва да се капитализират в стойността на актива като подобрение или имат характер на текущ разход, въпреки това като цяло се съгласява със заключението, доколкото до голяма степен същото съвпадало и с изводите по основаната икономическа експертиза.

8.2. Несъгласието по извода на вещото лице по техническата експертиза, е по следните въпроси:

А. Изолацията и хидроизолацията на сградите представлявали разходи за подобрение – позиции 08, 22, 24 в таблицата по РД и РА, тези разходи представлявали текущ ремонт по смисъла на пар.5 ,т.43 от ДР на ЗУТ. Обстоятелството, че хидроизолацията не представлява подобрение и не увеличава икономическата изгода на сградите над първоначално оценената било изрично потвърдено от експерта в протоколите от с.з. по делото на 26.02.2024г. и 28.10.2024г., съдържало се противоречие в допълнителното заключение по съдебно-техническата експертиза (СТЕ) с основното заключение по въпроса за изолацията и хидроизолацията на сградата - по задача 1 – стр.5 и в отговора по задача 3 – стр.10, тези дейности са квалифицирани като ремонт за възстановяване на състоянието на актива.

Б. Несъгласие има и по извода в допълнителното заключение по СТЕ , че настилната на двора и бордюрите – позиция 27 представляват трайно прикрепени дълготрайни активи към сградния фонд, в която връзка се позовава на Приложение № 2 Норми за данъчна оценка , чл.18, ал.2, т.1 ЗМДТ – определя като подобрение към земята само трайните луксозни настилки без обикновените мозаечни , бетонни, глинени или други плочи. Настилната в случая е обикновена асфалтова настилка и бетонни плочи, съответно разходът на стойност 12 437,95лв. не следвало да увеличава отчетната стойност както на сградите, така и на земята. По този въпрос също се установявало противоречие в допълнителното с основното заключение на вещото лице по СТЕ.

9. По изводите на приетото заключение на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза(СИЕ) адв. П. в писмената защита изразява съгласие с изключение на частта за разходите за изолация – позиция 08, хидроизолация – позиции 22,23 и 24 и разходите за настилки двор и бордюри – позиция 27. В останалата част счита заключението по СИЕ счита за правилно и обосновано.

10. Иска от съда да съобрази стойността на СМР в размер на 71 698 лв. – позиции 50, 53 и 61 стр. 13-15 от РА, които следвало да отпаднат от отчетната стойност, тъй като са за наетия имот на [улица]. В приетите СТЕ и СТИ тези разходи категорично са счетени за такива, които следва да отпаднат от отчетната стойност на сградите, собственост на дружеството.

11. Счита също, че стойността на „Трансформатор есо“ – 188 890,00 лв. – позиция 49 , във връзка

с представеното по делото Удостоверение № 25 – 177775/28.01.2019г. на АГКК, съгласно което въпросният метален комплексен трансформаторен пост не представлявал обект по смисъла на чл.23 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), поради което не може да получи идентификатор по чл.26, ал.1 ЗКИР.

12. Счита за неотносим аргумента на процесуалния представител на ответника, че дружеството не е подало коригираща декларация по ЗКПО, изтъква и, че в този закон не бил предвиден срок за корекция на грешки за минали периоди. По въпроса за задължението на общинските органи да разграничат кои от заведените в счетоводството на ревизираното лице активи подлежат на включване в отчетната стойност на недвижимите имоти и на облагане по ЗМДТ – цитира Решение № 5892/15.06.2022г. по адм.д. 8731/2021г. на Върховен административен съд (ВАС).

От страна на оспорващия чрез адв. П., се иска отмяната на РА в оспорените части, а в ход по същество се претендира и разноси по списък.

Ответникът – решаващият орган кметът на Столична община, чрез юрк. Д. – П., оспори жалбата изцяло, в ход по същество претендира нейната неоснователност и иска присъждане на разноси, в писмена защита излага допълнителни съображения, а именно:

1.Позовава се на подадените декларации от дружеството по реда на чл.14 ЗМДТ – с вх. № [ЕГН]/28.09.2018г., с която декларирало поземлен имот с 3 сгради в него с обща отчетна стойност 6 303 765,94 лв. в т.ч. поземлен имот с отчетна стойност 2 796 836,90лв., и 3 броя сгради с отчетна стойност 3 506 929,04 лв.: сграда инженерен корпус с РЗП 5 876,68 кв.м. с отчетна стойност 2 312 578,54лв., Басейн и столова с РЗП 1 788,83 кв.м.- 703 936,73 лв. и Киносалон с РЗП 1 246,23 кв.м. и отчетна стойност 490 413,77 лв. В подадената коригираща декларация по чл.14 ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/07.01.2019г. със същата обща отчетна стойност на поземления имот и на трите сгради. С декларация с вх. № [ЕГН]/08.02.2021г. са декларирани 14 броя сгради но без никаква промяна на отчетните стойности, които са общо в размер на 3 506 929,04лв. и следните: по позиция 1. Център за съхранение на данни , по три позиции „Д. център за съхранение на данни“ и по позиции от 5-14 – офис – административна сграда“, с посочени РЗП и отчетни стойности.

2.Счита, че от приетите по делото СТЕ и СИЕ се установяват несъответствия между декларираните с декларации по чл.14 ЗМДТ отчетни стойности на сградите с тези по счетоводни данни на дружеството, не са декларираните конкретните актуални отчетни стойности на съставните части на 12-етажната сграда след извършеното преустройство. Извършени са ремонтни дейности по преустройство на сградата, свързани с промяна на нейното предназначение, всички надлежно осчетоводени по сметка 203 „Сгради и конструкции“, които са трайно прикрепени дълготрайни материални активи към сградния фонд Със СТЕ и СИЕ е установено, кои ремонтни дейности представляват подобрения , както и кои са трайно прикрепени дълготрайни материални активи, които подлежат на добавяне към отчетната стойност.

3.Позовава се на пар.1, т.17 от ДР на ЗМДТ относно понятието „отчетна стойност“ ., за предприятия, прилагащи М. – Международните счетоводни стандарти, какъвто бил процесният случай, счетоводното третиране на дълготрайните активи е в обхвата на М. 16 „Имоти, машини , съоръжения, а съгласно определението по пар.6 от същия стандарт, имоти машини и съоръжения са материални активи, които се държат от предприятието за да се използват в производството или доставката на стоки и услуги, за отдаване под наем на други лица или за административни цели и се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период. Позовава се и на пар.7 от същия стандарт относно признаването на имоти, машини и съоръжения – едновременното изпълнение на двете условия : е вероятно предприятието да получи в бъдеще икономически

изгоди, свързани с актива и цената на придобиване на актива може надеждно да бъде оценена. Ответникът чрез юрк. Д. – П. иска от съда да потвърди РА в частта за ревизираните сгради за ТБО така, както е установено в заключението на вещото лице по СИЕ, иска от съда да вземе предвид, че следва да се начислят и съответните лихви за забава, които не са изчислени с приетата СИЕ. По направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в ход по същество от юрк. Д. – П., в писмената защита посочва допълнително и правното основание на искането – по чл.161, ал.1 изр. второ ДОПК и размера му – 9986,60лв.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за оспорването по делото, не е взела участие в съдебното производство по делото.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е от дата 23.02.2023г., а решението на кмета, с което РА е потвърден, е връчено на дружеството на дата 12.06.2023г. (видно от представен на л. 25 от делото протокол). Решението на кмета на СО, е постановено в срока по чл.155, ал.1 ДОПК.

Предвид изложеното, жалбата е допустима по чл.156, ал.1 и ал.2 ДОПК, а също и редовна по чл.149 вр. чл.145 ДОПК

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за форма и съдържание на РА и процесуалните правила, съдът констатира следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ с рег. № СФД22-РД01-147/29.09.2022 г. издадена на основание чл.112 и чл. 113 от ДОПК от Е. К. К. на длъжност „началник отдел“ в отдел „Ревизионен контрол“ към дирекция „Ревизии и събиране на вземанията " при Столична община. За компетентността на Е. К. К. да възлага ревизия е представено разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г., издадено от Директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, съгласно чл. 4, ал.5 ЗМДТ, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 ЗМДТ, стр.16 от папка приложение 1 към делото.8-13

В заповедта е посочен обхват на ревизията: ДНИ и ТБО за данъчни периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., обект на ревизията – „нежилищните имоти“, притежание на дружеството и със срок за ревизията - три месеца. Извършването на ревизията е възложено на Т. М. Р. на длъжност главен инспектор - ръководител на ревизията и И. С. С.- на длъжност ст.инспектор, в отдел "Р." при дирекция „ОП" - Столична община.

За посочените органи по приходите са представени по делото заповеди за назначаването им – л. 8-13 от папка приложение 1 към делото.

По ревизионната преписка с протокол по чл.50 ДОПК са приобщени доказателства, регистриран на дата 19.12.2022г., са приобщени копия на документи и доказателства, от преписка, по приключила проверка по ЗМДТ за периода 2017-2021г. с издаване на Протокол № СФ Д22 – ТД26 -2986/02.09.2022г.

Съдът констатира, че по административната преписка е представен Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК с № 644347-1/17.09.2020г. - с който към дата 17.09.2020г. са установени задължения на дружеството за ТБО по декларации от 27.09.2018г. и за ПИ с адрес [населено място], , р-н Искър, [улица], представляващ земя и сграда, в който са описани земята и

три търговски обекта – Инженерен корпус; Басейн и столова и Киносалон. С АУЗД са установени задължения за ТБО в размер на 26 555,07 и лихви 2 937,65лв. и за период 2019г. – л. 100 – 101 от делото. АУЗД е връчен на дружеството на 24.09.2020г. и по декларация, следователно, няма изцяло дублиране на актове за установяване на задължения.

Заповед за възлагане на ревизия, искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ), както и последваща ЗИЗВР и допълнително ИПДПОЗЛ са връчени редовно на управителя - А. Г. З..

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане в хода на ревизията органите по приходите са предприели процесуални действия, резултатите от които са описани в РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него.

В изпълнение на издадените ЗВР и във връзка с чл.117 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад /РД/ с рег. № СФД22-ТД26-4728/23.12.2022 г., съставен и подписан от определените длъжностни лица ревизиращи органи по приходите и връчен на пълномощника М. В. М.- Т. на 04.01.2023 г. Срещу същия, в законово установения срок съгласно чл.117, ал.5 ДОПК, е подадено писмено възражение, е постъпило писмено възражение с вх. № СФД23-ТД26-1031/20.02.2023 г.

Ревизията е приключила с оспорения Ревизионен акт /РА/ № СФД23-РД77-17/27.02.2023 г., потвърден с посоченото по-горе решение на кмета на Столична община. РА е бил връчен на 07.03.2023 г. на пълномощника на ревизираното дружество М. В. Т..

Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред по аргумент от разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗМДТ. От своя страна, съгласно чл.4, ал.3 от ЗМДТ, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Служителите по ал. 3 се определят със заповед на Кмета на общината. В съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

За установяване на компетентността на служителите издали ЗВР, РД и РА са приложени Заповед рег. № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. на кмета на Столична община издадена на основание чл.44, ал.2 от ЗМСМА и във връзка с чл.4, ал.3 и ал.4 от ЗМДТ и чл.8, ал.5 ДОПК, в която са определени за органи по приходите служителите и длъжностните лица от дирекция „Общински приходи” при СО имащи правата и задълженията на органи по приходите по отношение производството по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, подробно изброени. Както и оправомощаването с Разпореждане рег. № СФР20-ВК66-16/16.01.2020г. по описа на дирекцията на основание чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК и чл.4, ал.5 от ДОПК, от М. Г. М. (виж Заповед рег. № СОА20-РД15-16/03.01.2020г. на Кмет на СО) - в качеството си на директор на дирекция „Общински приходи” при Столична община, с което същият е определил поименно кои нейни служители да упражняват по отделно компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне и установяване задълженията за местни данъци и местни такси съгласно действащата нормативна уредба. С оглед посочените заповеди и съгласно чл.119, ал.2 ДОПК, съдът приема, че процесния РА е издаден от компетентен орган. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения.

Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

В хода на ревизията органите по приходите са прегледали и анализирали счетоводните документи и подадените декларации по чл. 14 от ЗМДТ и са ги съпоставили с информацията в имотните и данъчните регистри на Столична община. Задълженията за ДНИ и ТБО са изчислени и описани в ревизионния доклад /РД/ за всеки имот поотделно.

В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия от ревизиращите с цел изясняване и установяване на относимите факти от значение за установяване и събиране на публичното общинско вземане - от трети лица, изискани са и представени документи и писмени обяснения от ревизираното лице. В хода на ревизионното производство на жалбоподателя са надлежно връчени ИПДПОЗЛ, по които същият е представил писмени доказателства.

Събрани са и доказателства, касаещи реалното предоставяне на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, каквито са подписаните от страна на Столична община договори въз основа на които са изготвени месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения, чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране и т.н., след което са извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения обслужващи нуждите на населението, издадените фактури и други платежни документи. Този въпрос не е спорен по делото.

Ангажирани са и доказателства за извършените и разплатени разходи от бюджета на Столична община за дейностите по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места чрез предоставени писма, картони, справки и др. от дирекция „Финанси“ при СО, както и такива документи, касаещи реалното оказване на услугата обезвреждане на битовите отпадъци в депа и други съоръжения. Приложени са картони за направените разходи по обекти, параграфи и дейности, съдържащи фактурите и концесионерите, по които са начислени и изплатени разходи по кореспондиращите сметки.

В хода на обжалването на РА по административен ред и пред съда, от страна на Телепойнт не са оспорени данните, свързани с подадените от дружеството декларации по чл.23 и 24 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО или само Наредбата). Също не са оспорени и данните, свързани с предоставянето на услугите, свързани с ТБО в района, в който се намира имота на дружеството.

Актовете на органите по приходите - ЗВР, ИПДПОЗЛ, Протоколите, РД и РА са издадени като писмени документи, подписани саморъчно и обозначени като автори лицата, от името на които са издадени - компетентните органи по приходите. Съдържанието им съответства на изискванията съответно на чл.113, чл.50, чл.117, ал.2 и чл.120 ДОПК - в обобщение издадени са и в изискващата се писмена форма, съдържат подробни мотиви и установителна част - за РА, опис на доказателствата, на които органите по приходите са се позовавали.

Всичко изложено обуславя извод, че процесното ревизионно производство е законосъобразно образувано, същото е допустимо, предвид, че не са изтекли сроковете по чл.109 ДОПК към датата на издаване на ЗВР, актовете на органите по приходите са издавани от оправомощени лица, РД и РА са мотивирани с данни от доказателствени средства, събрани по предвидени в ДОПК способности и поради това имат сила и пред съда. Процесният РА е издаден от компетентен орган и не са налице основания за обявяването му за нищожен.

По фактите, относими към материалната законосъобразност на РА в оспорената част за определени задължения за Такса битови отпадъци (ТБО):

На основание чл. 64 от ЗМДТ във вр. с чл. 11 от ЗМДТ, органите по приходите са приели, че ревизираното лице се явява задължено лице за процесните имоти, като съответно дължи такса битови отпадъци и лихви за просрочие.

1) За 2018 г.

Съгласно приложената към административната преписка Заповед № СОА17-РД-09-958/30.10.2017 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2018 г. за Район „Искър”, е установено, че имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За този имот няма данни от ревизираното лице да са подавани декларации по чл.23, ал.1, чл.27, ал.2 или молби по чл.24 от НОАМТЦУПСО за 2018 г.

Определеното задължение за ТБО за периода 01.09.2018 г. - 31.12.2018 г. е 7 744 578,51 лв x 10,00 %о = 77 445,79 лв /12 м. * 4 м. = **25 815,26 лв.**

2) За 2019 г.

Съгласно Заповед № СОА18-РД-09-12Ю/30.10.2018 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2019 г. за Район „Искър ”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За този имот е подадена декларация с вх. № СФИ18-ТД26-819/15.10.2018 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, с която е заявено ползването на 1 брой контейнер с вместимост 1100 л. и с кратност на извозване 1 път седмично.

Определеното задължение за ТБО за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. е 7 744 578,51 лв. x 4,00 %о + 1 340,00 лв. = 30 978,31 лв.. + 1 340,00 лв. = **32 318,31 лв.**

3) За 2020 г.

Съгласно Заповед № СОА19-РД-09-1478/31.10.2019 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2020 г. за Район „Искър ”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За този имот е подадена декларация с вх. № СФИ19-ТД26-2235 /05.11.2019 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, с която е заявено ползването на 1 брой контейнер с вместимост 1100 л. и с кратност на извозване 1 път седмично.

Определеното задължение за ТБО за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. е 8 645 921,12 лв. x 4,00 %о + 1 340,00 лв. = 34 583,68 лв. + 1 340,00 лв. = **35 923,68 лв.**

4) За 2021 г.

Съгласно Заповед № СОА20-РД-09-2746/30.10.2020 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2021 г. за Район „Искър ”, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За този имот е подадена декларация с вх. № СФИ20-ТД26-789 /09.10.2020 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, с която е заявено ползването на 1 брой контейнер с вместимост 1100 л. и с кратност на извозване 1 път седмично.

Определеното задължение за ТБО за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г. е 9 605 367,64 лв. x 4,30 %о + 1 340,00 лв. = 41 303,08 лв. лв. + 1 340,00 лв. = **42 643,08 лв.**

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка и с жалбата, както и представените от страните в хода на съдебното производство.

Изслушани са заключения на основна и допълнителна съдебно-техническа експертиза и съдебно-икономическа експертиза, неоспорени от страните и приети по делото.

Видно от заключенията на първоначалната и допълнителната Съдебно-техническата

експертиза, изготвени от инж. Ю. И. М., които съдът кредитира като добросъвестни и компетентни, е дадено следното заключение:

1) По първият въпрос е прието, че „текущ ремонт“ и „ремонт“ са дейности и СМР, които не повишават стойността на сградите. С тях само се подобряват поддържането в изправно състояние на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешните преустройства, с които не се засяга конструкцията на сградата. В тази връзка по отношение на процесните сгради е приложена таблица, в която са посочено извършвани ремонти дейности, възстановяващи състоянието на сградите /л. 448-451/. За „основен ремонт“ или „подобрене“ е прието, дейности и СМР, с които се възстановява експлоатационната годност на сграда, съоръженията или инсталации, както и строително-монтажните работи, с които първоначално вложени, но износени материали, се заменят с други видове подобрява се или се удължава срокът на тяхната експлоатация. В тази връзка е приложена таблица на л. 451-452.

2) По втория въпрос, вещото лице е формирало своето заключение въз основа на строителната документация за преустройство на сградите „Басейн и столова“ и „Киносалон и бизнес клуб“, строителството е стартирало с издаването на Разрешенията за строеж, а именно:

- през месец юни 2018г. - Разрешение за строеж №14/14.06.2018г. за Обект: „Преустройство на част от административната сграда /корпус киносалон и бизнесклуб и 1 и 2 етажи от инженерен корпус корпус-високо тяло/ в център за съхраняване на данни“

- през месец август 2018г. - Разрешение за строеж №24/28.08.2018г. за Обект: „Преустройство на част от административната сграда - корпус басейн и столова дейта център / за съхраняване на данни“

Преустройството на двете сгради е завършило с издаване на Удостоверенията за въвеждане в експлоатация, а именно:

- през месец януари 2019г. - Удостоверение № 23/15.01.2019г. за въвеждане в експлоатация за Обект: „Преустройство на част от административната сграда /корпус киносалон и бизнесклуб и 1 и 2 етажи от инженерен корпус корпус-високо тяло/ в център за съхраняване на данни“

- през месец декември 2019г. - Удостоверение №1085/09.12.2019г. за въвеждане в експлоатация за Обект: „Преустройство на част от административната сграда - корпус басейн и столова дейта център / за съхраняване на данни“.

Извършените преди и след завършване на преустройството на цитираните сгради, с характер на ремонт, възстановяващ състоянието на актива са приложени в табличен вид на л. 452-455.

3) По третия въпрос вещото лице е извело извод, че съгласно строителната документация както и Разрешение за строеж № 14/14.06.2018 г. за обект „Преустройство на част от административна сграда/корпус киносалон и бизнесклуб и 1 и 2 етажи от инженерен корпус корпус-високо тяло/ в център за съхранение на данни“ към преустройство са включени 1 и 2 етаж от сграда „Инженерен корпус“. Дейностите по сградата, които представляват ремонт за възстановяване състоянието на актива са подробно описани в таблица на л. 455.

4) Във връзка с четвъртият въпрос относно това кои ремонти дейности не са предмет на ревизията и се отнасят за друг актив, а именно- офис сграда нахояща се на адрес [населено място], ул. Овче поле“ № 122, вещото лице е посочило СМР по отделни позиции на стойности в размер на 39 840,00; 18 632,00 и 13 217,00 лева, общо: **71 698 лв.**

5) По отношение на обект „Трансформатор есо“, стойност 188 890 лв, посочен в РА, вещото лице е формирало извод, че същия не представлява обект, сграда или постройка, а се приема за „електрическа уредба“, която като общо понятие, представлява „свкупност от машини, апарати, линии, спомагателни съоръжения, строителни конструкции и електрически помещение, в които са разположени, предназначени за производство, преобразуване, трансформация, пренос,

разпределение и потребление на ел.енергия“, съгласно Наредба № 3 /09.06.2004 г. По допълнителната СТЕ, вещото лице е дало заключение, че ремонтните дейности, възстановяващи състоянието на процесните сгради - „Инженерен корпус“, „Басейн и столова“ и „киносалон и бизнес клуб“, подробно описани в приложение № 3 /л. 533-536 от делото/ са на обща стойност от 2 038 024,88 лв. без ДДС. Прието е, че ремонтните дейности, които не са предмет на ревизията и се отнасят за друг актив са на стойност 71 698 лв. Обект „Трансформатор есо“, не представлява обект, сграда или постройка, а следва да се приема за „електрическа уредба“, съгласно Наредба № 3/09.06.2004, с обща стойност 188 890 лв., съгласно приложение № 4 /л. 537/. Формиран е извод, че определената с процесния РА отчетна стойност на сградите за периода от 2018 г.- 2021 г., следва да се намали/коригира с **2 298 612,88 лв.** Във връзка с определянето на ТБО, вещото лице е посочило, че това е извън инженерно-техническите му компетенции.

Допуснато е било и още едно допълнение към СТЕ, в което са представени и разграничени, видовете СМР- ремонтите и подобренията, както от техническа, така и от икономическа гледна точка и разликата в предназначението на разходите и характера на получаваната изгода, подробно посочени в таблица на л. 545. ВЛ е посочило, че направеното заключение е обобщено от техническа гледна точка. Вzeti са били предвид ремонтните дейности по преустройство на сградата, свързани с промяна на нейното предназначение, както и са съобразени СМР-та, отнасящи се с преустройството на част от административната сграда корпус басейн и столова Д. център и преустройство на част от административна сграда /корпус киносалон и бизнесклуб и 1 и 2 етажи от инженерен корпус- високо тяло/ в център за съхраняване на данни и промяната на предназначението.

От заключението на изготвената от ВЛ- М. Н.-Г. съдебно-счетоводна експертиза, се установява следното:

1) По първия въпрос е формиран извод, че за притежаваните от „Телепоинт“ ООД недвижими имоти /земя и сграда/ на територията на р-н Искър, [улица], задълженията за ТБО са следните:

■ ТБО за периода от 01.09.2018 г. до 31.12.2018 г. е размер на **22 999,40 лв.**

■ ТБО за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. е размер на **28 939,28 лв.**

■ ТБО за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. е размер на **30 515,00 лв.**

■ ТБО за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. е размер на **34 587,20 лв.**

2) По отношение на втория въпрос, ВЛ, е посочило в таблица на л. 573 от делото, отчетените по сметка 203 „Сгради“ ремонтните дейности по преустройство на сградата за периода 2018 г.- 2021 г., свързани с промяна на нейното предназначение, които счетоводно подлежат на добавяне към отчетната стойност на сградата/констатирано и от СТЕ /л. 545/. Посочено е, че същите са трайно прикрепени и отделянето им би нарушило функционирането на сградата по предназначение, съобразно основната дейност на дружеството-жалбоподател.

Съдът цени заключенията на вещите лица като мотивирани и обосновани съобразно доказателствата по делото **и поставените на експертите въпроси.**

По делото не се установиха данни за извършвани преоценки на процесните активи след първоначалното им завеждане в счетоводството на дружеството-жалбоподател. Съдът формира този извод и предвид обстоятелството, че такива установявания няма в мотивите на РД и РА, органите по приходите, както и вещото лице по СИЕ са извършвали проверки в счетоводната документация на дружеството. Такива данни не се съдържат и в публикуваните годишни финансови отчети в Търговския регистър за дружеството, което съдът установи след справка в публично оповестените отчети за ревизираните периоди.

Правна преценка на съда по материалната законосъобразност на РА

Съгласно чл.67, ал.13 ЗМДТ, обстоятелствата, които имат значение за изчисляване на размера на таксата за битови отпадъци по ал. 12, както и всяка тяхна промяна, могат да бъдат установявани служебно и/или чрез подаване на декларация от лицата по чл. 64 и чл. 67, ал. 15 по образец, ред и срок, определени в наредбата по чл. 9. В случая е приложима Наредба на Столичен общински съвет за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община – само Наредбата, в относимата редакция за ревизираните периоди.

В чл. 25, ал.1 от Наредбата във връзка с определянето на ТБО за нежилищни имоти на предприятия, в ал.2, т.1 и ал.5, т.1 на същата разпоредба, е въведено изискване за представяне на копие от декларацията по чл.14 ЗМДТ във връзка с декларирането на броя и размера на съдовете, които ще се ползват през следващата година по чл.23 и процедурата по пряко договаряне по чл.24 от Наредбата. В тези случаи обаче отчетната стойност не е основата за определянето на ТБО. Съгласно чл. 26 от Наредбата, извън случаите по чл.23 и чл.24 от същата, ТБО на нежилищни имоти на предприятия се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите. Тази разпоредба очевидно има предвид бездействие по чл.23 и чл.24 от Наредбата на задълженото лице, както и в случаите, когато ТБО се определя въз основа на отчетната стойност по изричното решение на Столичен общински съвет. По отношение на ТБО за нежилищни имоти на предприятия е предвидено служебно установяване на действителната отчетната стойност на имотите. Така съгласно чл. 28 от Наредбата, когато се установи, че декларираните по този раздел обстоятелства не отговарят на действителните, таксата се определя съобразно последните, отразени в констативен протокол, съставен от упълномощени от кмета на Столична община лица. В казуса по делото са съставени констативни протоколи за подадени и неподадени декларации по чл.23 и чл.24 от Наредбата за процесните имоти във връзка с ТБО през ревизираните периоди.

В случая обаче за процесните земя и сгради Телепойнт декларира отчетна стойност към момента на придобиването им с декларацията по реда на чл.14 ЗМДТ. Следователно, в казуса по делото служебното установяване на отчетната стойност на сградите, различна от декларираната, следва да се основава на първо място на правомощие на ревизиращите органи и второ, следва да бъде съобразено с предвиденото в закона методите на определяне на тази стойност.

Понятието отчетна стойност е дефинирано в пар. 1, т.17 ЗМДТ - "Отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Без съмнение изразът "при счетоводното завеждане на актива" в контекста на съдържанието на цялата разпоредба има предвид стойността на актива при придобиването му - първоначалното завеждане на актива. След първоначалното завеждане на актива, понятието за отчетна стойност включва само случаи на обезценена и преоценена стойност на актива.

Понятията обезценена и преоценена стойност на актива са счетоводни понятия и намерили своето отражение в разпоредбите на приложимия стандарт – Международен счетоводен стандарт (М.) 16 Имоти, машини и съоръжения в обособени разпоредби със заглавие "Оценяване след първоначалното придобиване" -след пар. 29 от него. В тази разпоредба от стандарта е предвидено, че предприятието избира модела на цената на придобиване в параграф 30 или модела на преоценката в параграф 31 като своя счетоводна политика.

В пар. 30 от МСС16 озаглавен „Модел на цената на придобиване“ – след признаване като актив дадена позиция от имоти, машини и съоръжения, , се отчита по цената на придобиване минус натрупаната амортизация и загуби от обезценка.

В пар. 31 М. 16 озаглавен „Модел на преоценка“ – след първоначалното признаване за актив

всеки имот, машина и съоръжение, чиято справедлива стойност може да се оцени надеждно, се отчита по преоценена стойност, която е справедливата стойност на актива към датата на преоценка минус всички последвали натрупани амортизации и натрупани загуби от преоценки, а второто изречение на разпоредбата предвижда, че преоценките се правят достатъчно редовно, за да се гарантира, че балансовата сума не е различава съществено от справедливата стойност. В пар. 6 на М. 16 е дадено съдържанието на термина справедлива стойност – цената, получена за продажбата на актив – в обичайна сделка между пазарни участници към датата на оценяване и препраща към МСФО 13 „Оценяване по справедлива стойност“.

При съпоставяне на подходите за оценяване на активите след първоначалното им придобиване, предвидени по М. 16 с легалната в дефиниция за отчетна стойност по пар.1, т.17 ЗМДТ е видно, че понятието отчетна стойност по смисъла на разпоредбата на закона включва подхода по т.30 от стандарта – Модела на цената на придобиване – доколкото предвижда обезценки на стойността, каквито са намаленията например със сумата на амортизационните отчисления, предвижда също и модела по пар.31 М. 16 – Модел на преоценки, доколкото предвижда „когато е извършена оценка“ след първоначалното му придобиване. Според чл.29, ал.1, т.9 от Закона за счетоводството, е установен като принцип, че: "оценяване на позициите, които са признати във финансовите отчети, се извършва по покупна цена (цена на придобиване или себестойност) или по друг метод, когато това се изисква в приложимите счетоводни стандарти. В случая М. 16 не въвежда задължителен метод за оценка на активите след придобиването им, а избор на един от методите по пар.30 или пар.31. Видно от М. 1 Представяне на финансови отчети, т.73, изречение второ като пример за представянето на определени класове имоти, машини и съоръжения репраща към отчитането им по цена на придобиване или преоценена стойност в съответствие с изискванията на М. 16 Имоти, машини и съоръжения.

Във всички случаи, справедлива стойност в контекста на цена от продажбата на актив, не съставлява приложения от ревизиращите подход – възприемане като отчетна стойност на отразени по счетоводната сметка разход за ремонти от всякакво естество след първоначалното счетоводно признаване на актива. Следва да се посочи, че в случая ревизиращите органи са взели предвид само дебитните обороти и салда по сметка 203 към 31.12. на съответната година от ревизирания период, без да бъдат отчитани намаления на стойността, в това число дори амортизационни отчисления, не са изследвани намаления от обезценки. Подходът приложен от ревизиращите органи в РД и РА не съответства нито на модела на цената на придобиване по пар.30 МСС16 нито по чл.31 Модел на преоценка от същия стандарт.

В РД и РА са взети предвид допълнителни разходи за СМР, без същите да са били обект на преоценка на имота от квалифициран оценител с оглед установяване на справедливата стойност – пазарната цена на имотите. Очевидно разпоредбата на пар.31 М. 16 за модела на преоценката както и термина справедлива стойност по стандарта не включват определяне на такава стойност от ревизиращи органи на базата на натрупани разходи за СМР в счетоводството след първоначалното признаване на актива като позиция по баланса на дружеството.

От анализа на посочените разпоредби следва, че като отчетна стойност в процесния случай за целите на определяне на размера на ТБО следва да се вземе предвид само декларираната стойност при придобиването на процесните земя и три свързани сгради, която е и декларирана като стойност във всички декларации по чл.14 ЗМДТ, на които ревизиращите органи са се позовали и юрк. Д. - П. в писмената ѝ защита, обсъдена по-горе.

Предвид обсъдената правна уредба и дефиницията на понятието отчетна стойност, ревизиращите органи не са имали правно основание да променят декларираната отчетна стойност за целите на определянето на задълженията за ТБО с процесния ревизионен акт.

По тези правни съображения, оплакванията за неправилно определена отчетна стойност на притежаваните от дружеството сгради за ревизирания период от 2018 г.- 2021 г, посочени на стр. 15 от РА, съответно стр. 11 от РД, а именно несъответствие между декларираните от „Телепойнт“ ООД отчетни стойности в декларациите по чл. 14 от ЗМДТ и счетоводно заведените стойности, следва да бъдат възприети изцяло за основателни.

По въпроса дали е следвало да бъде направена преоценка и установена справедлива стойност на базата на пазарната цена през ревизираните периоди, съдът съобрази че годишните счетоводни отчети са заверени от одитори, които не са изразили становище за невярно представяне. Съгласно М. 16, т. 34: *Честотата на преоценките зависи от промените в справедливите стойности на отделните имоти, машини, съоръжения и оборудване, които се преоценяват. Когато справедливата стойност на преоценяван актив значително се различава от балансовата му сума, необходима е допълнителна преоценка. Някои имоти, машини, съоръжения и оборудване може да се влияят от значителни и честни промени в справедливата стойност и това да налага ежегодна преоценка. Такива честни преоценки не са необходими за имоти, машини, съоръжения и оборудване, чиито справедливи стойности търпят само незначителни промени. За тях преоценката на всеки три или пет години може да е достатъчна.*"

Що се касае до отчетната стойност, по която процесните земя и сгради са заведени в счетоводството на Телепойнт и към момента на възникване на задължението му за ТБО - считано от 01.09.2018г. съдът съобрази следното:

1.Видно от договора за преобразуване чрез вливане, от дата 26.04.2018г. Б. Д. - преобразуващо дружество (наред и с друго преобразуващо дружество), а приемащо дружество е Телепойнт ЕООД, съгласно чл.1, ал.2 от договора, в резултат на вливането имуществото на Преобразуващите дружества, като права, задължения и фактически отношения преминава към приемащото дружество, а преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация, приемащото дружество става техен универсален правоприемник. за дата на преобразуване се приема деня на вписване на преобразуването в Търговския регистър.В чл.3, ал.1 от Договора е посочено, че за целите на счетоводството и на основание чл.262ж, ал.2, т.7 ТЗ, действията на Преобразуващите дружества ще се смятат за извършени за сметка на приемащото дружество от деня на вписване на преобразуването. Вписването на преобразуването в Търговския регистър е извършено на дата 06.08.2018г. (удостоверение от същата дата на л.607 от делото, от Търговския регистър, с което се удостоверява, че на посочената дата е извършено вписване на преобразуване чрез вливане - по т. 701-703 с правоприемник Телепойнт.

2.Счетоводно по сметките от баланса на Телепойнт, посочените недвижими имоти са отразени с начална дата 01.08.2018г. - л. 86 и 87 от делото, като по сметка 201 "Земи /терени" със счетоводна статия М001"Отваряне на баланс" е отразено по дебита на сметката "Земя" стойностно - 2 796 836,90 лв. ,същата е и обобщената стойност по сметката. По сметка 201 за периода 01.08.2018г. - 31.08.2018г. по извлечение към 19.09.2018г., е посочена същата стойност, на ред 001 Земя, "7869 кв.м. в [населено място], ж.к. Д.". По сметка 203 "Сгради и конструкции" за периода 01.08.2018г. - 31.08.2018г. - л. 88 от делото, М 001 "Отваряне на баланс" по 4 позиции по дебита на сметката са посочени стойности към 01.08.2018г. - 2 3212 578,54 лв.; 114 611,61 лв., 490 413,77 лв. и 703 936,73 лв. и вливане 01.08.Б., обща стойност - 3 621 540,65 лв.

3.Видно е, от подадените декларации по чл.14 ЗМДТ, данните за стойностите по счетоводната сметка, съответстват на следните дълготрайни активи на дружеството:

1.УПИ с идентификатор 68134.1500.2102, находящ се в [населено място], р-н „Искър“, бул. А. Й.“ № 8, с отчетна стойност по с/ка 201 към датата на придобиване - 2 796 836,90 лв.

2.Ведно със сградите в УПИ, а именно:

сграда- "Инженерен корпус" - високо тяло от първи до дванадесети етаж с обща застроена площ 5 876,68 кв.м., с отчетна стойност по с/ка 203 към датата на придобиване - 2 312 578,54 лв.

-корпус „Киносалон и бизнес клуб“ първи и втори етаж и сутерен с обща застроена площ от 1 246,23 кв.м., с отчетна стойност по с/ка 203 към датата на придобиване - 490 413,77 лв.

-корпус „Басейн и столова“ първи и втори етаж и сутерен с обща застроена площ 1 788,83 кв.м. с отчетна стойност по с/ка 203 към датата на придобиване - 703 936,73 лв.

Във връзка с договора за преобразуване, на посочените активи, собственост на Б. Д., е изготвен доклад от вещо лице за определяне на пазарната стойност на имотите, в който доклад, представен по делото на л. 309 и следващите, към дата 17.05.2017г. е изготвена обща оценка за посочените имоти в размер на 6 707 900 лв. За състоянието на сградите в доклада (л. 314 и сл. от делото) е посочено следното:

-За корпус Високо тяло Инженерен корпус - дограмата е дървена и слепена фасада - сандвич панели с керамични плочки, настилки - карирана мозайка и рувитекс, на последния етаж - течове и компрометирана хидроизолация на покрива

-За корпус Киносалон и Бизнесклуб - киносалонът не се ползва, бизнес клуба, отдаден под наем, се ползва за автосервиз. Етажът се нуждае от сериозни възстановителни мероприятия, фасадата - с мазилка и камък - за ремонт.

-За Корпус Басейн и столова подовите - цимент и замазка, стени и тавани - варова мазилка, басейнът бил по проект с фаянсови плочки.

-За инсталациите - ВиК и електро е посочено, че са изпълнени, но е необходимо обследване за състоянието и необходимостта от ремонт, имало възможност за възстановяване на топлоподаването.

Разходите за ремонти на наетия имот за Телепойнт са приспаднати от дължимия наем, не могат да се считат за разходи на собствен негов актив - сграда или недвижим имот, доколкото собствеността е придобита по силата на вписване на договора за вливане на дружеството-собственик на наетия имот. Към датата на вливането преобразуващото се дружество, което се прекратява, е задължено да състави заключителен баланс към датата на преобразуването - чл. 263з, ал.1 ТЗ, екземпляр се предава на приемащото дружество. Съгласно ал.3 на същата разпоредба е допустимо да се предвиди и по-ранна дата в договора за преобразуване, но видно от съдържанието на конкретния договор - на л. 64 от делото, сключен на 26.04.2018г., такава по-ранна дата за съставяне на заключителен баланс от Б. дистрибушън не е предвидена. В чл.263з,ал.2 ТЗ е предвидено за новоучредените дружества (когато цялото имущество на две или повече дружества преминава към новоучредено дружество - чл. 262а ТЗ), че съставя встъпителен баланс въз основа на балансовите стойности на получените чрез преобразуването активи и пасиви или на основата на справедливата им цена. Идентичен подход следва и при завеждане по баланса на придобиващото дружество чрез вливане на получените при преобразуването активи - по балансова или справедлива стойност, който принцип идентично следва и от предвиденото по приложимия стандарт М. 16, на който се позовава и ответника. В казуса по делото последният финансов отчет, който е вписан в Търговския регистър по партидата на Б. Д. е към 31.12.2017г. на същата дата е вписано и решение на едноличния собственик на капитала - Телепойнт за приемане на отчета. Видно от същия в раздела имоти, машини и съображения е вписана обща стойност към 31.12.2017г. в размер на 6 516 х. лв.

Заведената първоначална стойност на УПИ и трите сгради по сметка 201 и 203 в счетоводството на Телепойнт към 01.08.2018г. е общо в размер на 6 303 765,94лв., е близка до пазарната оценка по доклада на оценителя за същите имоти - 6 516,00 х.лв. и съответна на балансовата стойност -

като част от нея, отразена по баланса на вливащото се дружество към 31.12.2017г. - 6 516 х. лв. за имоти, машини и съоръжения.

След придобиването на недвижимите имоти през 2018г. от Телепойнт, както отбелязва и адв. П., във връзка с издадените за сградите разрешения за строеж: е извършено преустройство на двете ниски тела на сградите - корпус басейн и столова и корпус Киносалон и бизнес клуб, както и на първи и втори етаж на високия корпус - Инженерен корпус, без високите етажи на последния корпус. Дори и след извършваните преустройства, следва да се прилагат цитираните по-горе принципи и методи за оценка на активите след завеждането им. Както се посочи, такива преоценки не са извършвани, а в рамките на производството по установяване на действителните обстоятелства, от значение за определянето на ТБО по чл.28 от Наредбата, ревизиращите органи не могат да определят отчетна стойност на недвижимите имоти, различна от определената в счетоводството му, особено в конкретния случай, след като е удостоверено от одитори вярното представяне на финансовите отчети на дружеството през всички ревизирани периоди.

Въпреки счетоводните отразявания по сметка 203 на разходи за СМР във връзка с процесните сгради, следва да бъде взета предвид декларираната като отчетна стойност на имотите с декларациите по чл.14 ЗМДТ, като воля на органите на дружеството, които представят и данните за имотите в годишните счетоводни отчети. По тези съображения, не са относими нито извършените по силата на наемния договор ремонти преди придобиването сградите, нито разходите за СМР след придобиването, нито становището на адвоката за частично увеличение на първоначално декларираната отчетна стойност с част от активите, доколкото не съответства на воля на компетентните органи на дружеството при представянето на имотите в годишния финансов отчет и за прилагане на методите по пар. 30 и 31 от М. 16.

Следователно, основата за определяне на задълженията за ТБО за процесните имоти и ревизирани периоди, следва да се определи въз основа на декларираните отчетни стойности за процесните имоти общо в размер на 6 303 765,94лв. и подадени декларации по чл.23 от Наредбата, взети предвид в РА, както следва:

1.ТБО за периода от 01.09.2018 г. до 31.12.2018 г. с РА е определен размер на задължението за ТБО общо 25 815,26лв. Не е подавана декларация по чл.23 от Наредбата, като задължението следва да се определи съгласно чл.26 от Наредбата в съответните промили върху отчетната стойност. Съгласно Решение № 793/21.12.2017г. на СОС, за нежилищни имоти на предприятия, на основание чл.26, ал.1 от Наредбата е определен размер за ТБО 10,00 промила върху отчетната стойност на недвижимия имот и включва заплащането на следните видове услуги: за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, за обезвреждане на битови отпадъци и за поддържане на чистота на териториите за обществено ползване.

Така посочения размер на таксата - 10 промила, неправилно е приложен върху отчетна стойност 7 744 578,51 - стр. 22 РА, като съдът следва да определи размера на таксата за 4-те месеца на 2018г. като приложи 10 промила върху отчетна стойност в размер на 6 303 765,94лв. Така при последното изчисление - при задължение за годината 63 037,66 лв., задължението за ТБО за 4 месеца е в размер на 21012,55лв. общо за трите услуги, за които не е спорно, че са извършвани през периода

Следователно, задължението за ТБО за посочения период е в размер на 21012,55лв., при внесени 21 012,56лв. и лихви 3 262,78лв. -стр. 24 РА таблицата в края.

С РА за 2018г. е определено задължение за ТБО в размер на 25 815,26лв. и лихви към 27.02.2023г. в размер на 5 461,52 лв. като след приспадане на внесените суми за главници и лихви от дружеството, са определени задължения за довносяне в размер на 4 802,70лв. за главница и 21 98,74 лв. за лихви, които задължения като недължими , следва да бъдат отменени.

2.ТБО за 2019г. се определя съгласно Решение № 857 от 20.12.2018г. на СОС както следва:

-Подадена е декларация за ползването на 1 контейнер, при честота на извозването 1 път седмично и е определена такса за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 1340,00 лв.

-Следва да се определи такса за поддържане на чистота на териториите за обществено ползване в размер на 4 промила върху отчетната стойност, като вместо отчетна стойност в размер на 7 744 578,51 - стр. 22 РА, съдът следва да вземе предвид отчетна стойност 6 303 765,94лв. Така таксата за поддържане чистота на териториите за обществено ползване в размер следва да се определи в размер на 25 215,06 лв. за посочената услуга вместо сумата 32 318,31 лв., определена с РА.

Така общо размерът на задължението за главница за ТБО за 2019г. следва да се определи на 26 555,06 лв. , която сума е и внесена - таблицата на л. 24 РА.

С РА са определени задължения за ТБО общо в размер на 32 318,31лв. и лихви към 27.02.2023г. - 5 269,06 лв., следователно, РА относно допълнително определените задължения за 2019г. за довносяне на ТБО в размер на 5 763,24лв. и лихви в размер на 1 652,77 лв., следва да бъде отменен.

3. ТБО за 2020 г. се определя съгласно Решение № 52 от 30.12.2019г. на СОС както следва:

-Подадена е декларация за ползването на 1 контейнер, при честота на извозването 1 път седмично и е определена такса за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 1340,00 лв., по който размер не се спори.

-Следва да се определи такса за поддържане на чистота на териториите за обществено ползване в размер на 4 промила върху отчетната стойност, като вместо отчетна стойност в размер на 8 888 966,12лв. - стр. 22 РА, съдът следва да вземе предвид отчетна стойност 6 303 765,94лв. Така таксата за поддържане чистота на териториите за обществено ползване следва да се определи в размер на 25 215,06 лв. за посочената услуга вместо сумата 36 895,86 лв., определена с РА.

Така общо размерът на задължението за главница за ТБО за 2020г. следва да се определи на 26 555,06 лв., която сума е и внесена от дружеството, ведно с 3 616,29 лв. лихви.

С РА за 2020г. е определено задължение за ТБО в размер на 35 923,68лв. и лихви в размер на 3 308,11 лв. След приспадане на внесените суми от дружеството - за ТБО в размер на от дружеството 26 555,06 лв. и 3 616,29 лв. лихви, с РА е установено задължение за довносяне в размер на 5 763,24лв. за ТБО и лихви в размер на 16522,77 лв., като РА следва да бъде отменен.

4. ТБО за 2021 г. се определя съгласно Решение № 626 от 17.12.2020г. на СОС, както следва:

- Подадена е декларация за ползването на 1 контейнер, при честота на извозването 1 път седмично и е определена такса за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци в размер на 1340,00 лв., по който размер не се спори.

-Следва да се определи такса за поддържане на чистота на териториите за обществено ползване в размер на 4,3 промила върху отчетната стойност, съгласно решението на СОС, като вместо отчетна стойност в размер на 9 605 367,64лв. - стр. 23 РА, съдът следва да вземе предвид отчетна стойност 6 303 765,94лв. Така таксата за поддържане чистота на териториите за обществено ползване следва да се определи в размер на 27 106,19 лв. за посочената услуга вместо сумата 42 643,08 лв., определена с РА.

Така общо размерът на задължението за главница за ТБО за 2021г. следва да се определи на 28 446,19 лв. Видно от таблицата на РА на л. 24 от делото, за 2021г. дружеството е внесло за

главница за ТБО сумата в размер на 28 446,17лв., т.е. с 0,02 лв. незначително отклонение от изчислението на съда, като следва да се приеме, че дължимото е внесено, внесена е и лихва в размер на 106,676 лв. за просрочие върху главницата.

С РА е установено задължение за ТБО за 2021г. в размер на 42 643,08лв. и лихви в размер на 2 337, 20лв., като предвид внесените суми за главница и лихви от дружеството - л. 24 и 25 РА, са установени допълнителни задължения в размер на 14 196,91 лв. за главница, и 2 230,53лв. за лихви, в която част РА следва да бъде отменен.

Вещото лице по СИЕ е определило по-високи стойности на задълженията за ТБО тъй като изчисленията са извършени върху по-висок размер на отчетната стойност от декларираната, който по изложените правни съображения, не следва да бъде взета предвид.

Предвид всичко изложено, РА следва да бъде отменен изцяло.

От страна на дружеството-жалбоподател е направено искане за присъждане на разноски по представен списък по чл.80, ал.1 ГПК, което и следва да бъде уважено, предвид представените доказателства, че разноските са извършени - за държавна такса - 50,00лв. за експертизи - 1931лв. и за заплащане на адвокатското възнаграждение - в минимален размер с ДДС 4 557,12лв., общо за разноски 6 538,12 лв., които следва да бъдат присъдени в полза на дружеството.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № СФД23-РД77-170/27.02.2023г., издаден от Е. К. К.- орган, възложил ревизията и Т. М. Р.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА23-РД28-24/26.05.2023 г. на Кмета на Столична община, в частта, в която са установени допълнителни задължения за такса битови отпадъци и лихви за просрочие както следва:

за периода 01.098.2018г. - 31.12.2018г. - за главница 4 802,70лв. и лихви 2 198,74 лв.

за 2019 г. - 5 763,24 лв. за главница и 1652,77 лв. за лихва

за 2020г. 9 368,61лв. за главница и 2 151,44 лв. за лихва

за 2021г. - 14 196,981 лв. за главница и 2 230,532лв. за лихва

общо задължения за Такса битови отпадъци за главници 34131,46лв. и за лихви 8 233,48лв.

по жалба на „Телепоинт“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от управителя А. Г. З..

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета й, със седалище [населено място], да заплати на „Телепоинт“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], сумата от 6 538,12 (шест хиляди петстотин тридесет и осем лева и 12 стотинки) лева за разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 -дневен срок от съобщаването му.

Съдия: